

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak : Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr. Megjelenik minden héten egyszer : Csütörtökön.	Felelős szerkesztő és laptulajdonos : ISSEKUTZ JÁNOS. Kiadó : Papp György, Gyulafehérvár.	Szerkesztőség és kiadóhivatal : Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt. Hirdetések díjszabály szerint.
--	---	---

Allamosítások.

Tagadhatatlan tény immár az, hogy a kormányzati ágak legjobb kézben vannak az állam kezében bármily és bármennyi alaposnak látszó érv és aggodalom is hozassék fel az államkormányzat hatalmának gyarapítása s egy kézbe való koncentrálása ellen, elegendő mindenkor ellenbizonyíték gyanánt csak az autonomikus vármegyék avult közigazgatási rendszerére mutatnunk, hogy ferde kinövésének minden vonalon érezhető káros hatása szomorú bizonytságot szolgáltatson az ősi rendszer tarthatatlansága mellett. Dieséretére legyen mondva az államkormányzatnak, megoldandó feladatai közt előkelő helyet is jelölt a közügyek államosításának, de sajnálattal kell konstatálnunk, hogy az azok keretébe tartozó kérdéseket nem a fontosságuk vagy a sürgősségük szerint megérdemelt sorrendben vették tárgyalás alá s szereztek azok megoldásának érvény törvényalakjában, — hanem úgy szólván minden rendszer s a köz érdekeinek alapos megfontolása nélkül előkapták azt, a melyre éppen valamely önző érdek kielégítése vagy az ez által teremtett helyzet megkívánt.

Legelőször belekezdték a közigazgatás államosításába, melynek terjedelmes törvényjavaslata tudvalevőleg összezsugorodott kétrövid parat grafusra. A kormányzat államosítási törekvése a legszebb sikert még az egyházpolitikai törvényekben érte el, melyeknek, különösen az anyakönyvvezetés üdvös hatásaival nem is lehetne, de nem is szándékunk beszámolni e cikkünk keretében. A rendőrség államosítása pedig már évek óta alkalmas anyagát képezi a tervezgetéseknek.

Előmunkálataiban még a legelőrehaladottabb stádiumot a közegészségügyek államosításánál találjuk, de itt is eleve reá kell mutatnunk ama sajnós körülményre, hogy a nagy fontosságú kérdés megoldása, részleteiben nem az óhajtott sorrendben történik. Mert a napokban vettük a hirt, hogy a földmívelésügyi miniszteriumban erősen folynak a tárgyalások az állategészségügy államosításának mielőbbi keresztültvitel érdekében, s tekintve e tárgyalások előre haladt állapotát, nem jóslatszerűleg, de bizonyossággal is mondható, hogy a közegészségügyek ezen ágának államosítása már közel áll a megvalósításhoz.

Azonban arról hallgat a híradás, hogy az ember-egészségügy államosítására vonatkozó törekvések legalább mily alakban nyertek eddig kifejezést, s egyáltalán közelít-e a megvalósulás felé.

Hogy miféle magasabb kormányzati érdek kívánja meg azt, hogy előbb gondoskodjanak a lovak egészségéről, mint a szegény emberekéről, — erre jobb, ha nem is adunk feleletet, mert méltó felháborodás nélkül azt úgy se tehetnők.

Nem eléggé lóvá tették már eddig is a szegény népet?! Hiszen akkor e ezimen is megérdemelne egészségügye állami gondviselést.

Az állategészségügy államosítása csak a vagyonos néposztály érdekeit mozditja elő, mert a szegényebb nép legnagyobb kontigensének nincsenek ménesei, gulyái vagy egyéb házibarmjai, sőt saját nyomora mellett nem képes kitarítani egy házörző ebet sem.

Ezen érvek felbozásával azonban egy pillanatig se akarjuk tagadni az állategészségügy államosításának elődázhatatlan szükségességét,

mert ennek közgazdaságielőnyei egyelőre talán kiszámíthatatlanok is, — de egyáltalában nem tudjuk belátni azt, hogy a kormányzati intéző körök miért nem tekintik fontosabb, halaszthatlanabb nemzetgazdasági érdeknek az ember-egészségügy államosítását, s miért kell ennek még csak ki sem jelölt, bizonytalan időkre halasztást szenvedni, szemben az állategészségügy államosításának közeli megvalósulásával.

Avagy az intéző köröknek kevés még az a numerus, mely a belügyminiszternek hivatalos jelentésében tudatja, hogy a múlt év halandósági eseteiben százharminczháromezernégyszázhatvan-két lélek orvosi gyógykezelés nélkül halt el? Ezek között pedig 64,724 hét éven aluli gyermek volt, kiket legnagyobb részben az a körülmény ragadott ki az élők sorából, hogy a szülők nagy szegénysége lehetetlenné tette az orvosi segély és gyógyszerek igénybevételét. Pedig ha az ember-egészségügy államosítva volna, ezen szerencsétlen gyermekek közül éven-kint ezrek és ezrek volnának megmenthetők, kik felnőve szorgalmas, munkás polgárokká, egész életükön keresztül búsas kamatokkal szolgáltatnák vissza azt a kevés jótéteményt, a melyben az állami gondoskodásnak szükségkép is részesíteni kellene a gyámoltalanokat.

Szeretjük hinni, hogy e rövid cikkünk keretében felemelt szavunk nem fog elhangzani a pusztában kiáltó szavaként, hanem annak mélyreható horderejét meg fogja szivlelni a nagy feladatok megoldására készülő törvényhozás, mely hitünk szerint be fogja látni mihamarább, hogy mégis magasztosabb dolog gondoskodni a szegény elhagyatott nép egészségi állapotairól, életéről, mint az — állatokéről.

TÁRCZA.

Gyermekszerelem.

(Folytatás.)

A sorokat mohó kíváncsisággal átfutván, láttam, hogy nem csalódtam, mert a levél befejezése így szólt: „Mindezekből láthatod, hogy Anna gyermekes viselkedését megbánta s bocsánatot esd mindazon szenvedésért és fájdalomért, mit neked akkori gyermekes viselkedésével okozott. Együttal kér, hogy gondold meg a dolgot, ha még szereted őt, még semmi sem késő. Szerető barátod Emil.“

Nyugalman evvel fel volt dülva. Szótalanul jártam-keltem napokon keresztül, valami mindig azt súgta bensőmben: „Még semmi sem késő.“

IV.

Érzékeny búcsú között váltam el társaimtól, kikkel a majdnem négy évi együttlét után szinte testvéri viszonyban állottam.

Könnyes szemmel tekintettek utánam, midőn világi öltönyben hagytam el a zárdát, hogy soha többé oda vissza ne térjek. Némelyek engem sirattak, mint olyant, ki a zárdá szent falai közül egyenesen Belzebub karjai közé siet, mások pedig önmagukat siratták, mert kénytelenek beomradni, holott a zárdái életből régen kiábrándultak. De a szegénység korlátozza a szabad akaratot, miként mesterséges gátak is meghatározott mederbe szorítják a folyó bösz hullámainait. Ifjú szívvvel, fiatal évekkal némelyik telve az életszentség iránti ábrándokkal, némelyik a szülői akaratnak engedve vették fel a szerzet öltönyét.

Rég kiábrándultak már, de künn a világban nem hí a cseugettyt szava ebéd, vacsora idején dúsan terített asztalhoz, ott minden falatért dolgozni, küzdeni kell. De vajmi kevésben van meg a bátorság az anyagért való küzdelmet felvenni, mert azon éveit, melyekben ezt a küzdelmet megtanulhatta volna, zárdában tölté, hol erői elpetyhüdtek, akarata meggyengült.

Részvétellel gondolok még most is a szerencsétlenekre, hej pedig azóta sok víz folyt le a Dunán.

Az ország szívébe, a fővárosba siettem s onnan leveleztem Emil közvetítése útján Annával, azaz csak hittem, hogy Annával, mert később kitűnt, hogy a jó barát, kit lelkem jobb felének tartottam, mily gúnyos játékot űzött velem.

A levelekben, miket állítólag Anna mondott Emilnek tolba, eleinte a legforróbb szenvedély nyilatkozott meg, de e forró szenvedély mintha ki lett volna előre számítva, minden következő levélben fokról-fokra csökkent, végre csak a szenvedély tűzének üszke, moecosk üszke maradt meg, mert az utolsó levelet Emil már a saját és nem Anna nevében írta, a többek közt:

„Unokahugom Anna azt hitte, hogy jó parthiet fog veled csinálni, de mivel látja, hogy e tekintetben semmit sem tesz el s már egy félév óta csak leveleket írogatsz, melyek ugyan nagy szerelemről tesznek tanúságot, de valami komolyabb szándék egyáltalán nem nyilatkozik meg bennük. Ő szegény leány és ide s tova átlépi huszadik évét s így nem várhat reád néhány évig, míg végzesz, hanem kénytelen-kelletlen egy birtokosnak nyújtandja kezét, melyet az már meg is kért. Sajnáljuk, hogy így történt, de nem tehetünk róla. Barátod Emil.“

— Tehát jó parthie lettem volna, mert ő szegény leány! kiáltám szobámban haragtól megindultan, hát onnan volt a nagy szerelem?

Haragom első rohamában boszankodva íróasztalomhoz ültem s egy levélben öntöttem ki égő haragomat, már lepecsételtem, de görcsösen remegő ujjaimmal csakhamar szétéptem.

— Még én válaszoljak annak, ki teljes megvetésemet érdemli? Olyan nincs, — s a nagy felindultságtól fáradtan rogytam le egy székre s sirtam, keservesen sirtam. Fájdalommal megterhelt szívemet mintha a köny könnyítette volna. Elhatároztam magamban, hogy s. ha szülőföldem felé sem tekintek, s felejtani fogom a csalárd, számító leányt.

De „ember tervez, Isten végez.“ A baj soha sem jár egyedül, néhány nap múlva sürgöny hívott haza baldokló atyám betegágyához.

Nyúlsebességgel vitt már a legközelebbi vonat, mégis elkéstem.

Szívem bánatában elfacsarodott, mikor házunk elé érve a temetkezési vállalat szolgálát láttam a bejáratnál őrt állani.

Eszméletlenül vetettem magamat a ravatal előtt, anyám karjai közé, fájdalom sajtolta könyeink összevegyültek.

*

Másnap délutánra volt kitűzve a temetés napja, délelőtt egyik látogató a másiknak adta kezébe az ajtó kilincset. Mindenki őszinte részvétét nyilvánította.

Egyik perczen óhajtottam volna Annát látni másik perczen ha az ajtót hallottam nyitni, remegtem s azt kívántam magamban, bár ne jönné el. De eljött ő is, vőlegénye is és nagynénje.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 december 3.

— **Hymen.** Derék polgártársunk Fürst Dávid nagykereskedő bájos és kellemős leányának, Szidoniának Dr. Felber Móríc bécsi köz- és váltó ügyvéddel való esküvője vasárnapon, november hó 29-ikén délután ment végbe, mely szívbéli frigybez őszintén gratulálunk.

— **Uj tanítónői állás.** A vallás- és közotatásügyi m. kir. miniszter úr az itteni állami elemi iskolánál a tanulók nagy száma következtében szükségesnek látta egy új tanítónői állás szervezését, mely állásra a pályázatot már ki is írta. A kinevezés legközelebb történik meg.

— **Athelyezés.** Gaudenik pátert, helyőrségünk katonai lelkészét, ki mindannyink előtt ismert és rokonszenves egyéniség volt városunkban, a cs. és kir. hadügyminiszterium a temesvári helyőrséghez helyezte át, mely állomását e hó 1-én már el is foglalta. Helyét páter Úcsnay fogja elfoglalni.

— **Eljegyzés.** Szinai Elza kisasszony jegyet váltott Mandula Béla marosludasi kereskedővel.

— **Városunk árvaszékének** ügykezelését a fennálló kormányrendelet értelmében a törvényhatósági közigazgatási bizottságnak kiküldöttje f. év november 25-én részletesen megvizsgálta s annak vezetését minden ágazataiban helyesnek találta.

— **Színház.** Akkor hagytak itt bennünket azok a jó színészek, mikor a közönség bele kezdett volna melegedni, mert tényleg az utolsó napokban feltűnő módon szaporodott a színházlátogató közönség.

Csütörtökön Bokodyné Máthé Róza jutalomjátéka volt: „A szerelem bolondjai.” Nagy várakozással voltunk ezen előadás iránt, de sajnosan csalódtunk. Bokodynének akármelyik szerepe hálásabb volt, mint ez s ezért igazán rosszul esett Bokodyné, ki feltétlenül megérdemli a művész név, ily silány szerepben látni, mikor előzőleg oly remek alakításokat láttunk tőle: Odette-, Otthon-, Honthy háza-, Fedorában.

Pénteken és szombaton operettek voltak a műsoron: „Ripp van Winkle” és a „Virágcsata”. Szűcsnek úgy játéka mint éneke kivívta a közönség tetszését. Bándi Róza elég jól énekelt, de a színpadon való mozgulatai kissé merevek voltak. Vertán Anna más darabokban feltűnő jobban játszott, mint a Virágcsatában, melyben Károlyné igen ügyesen adta szerepét. Vasárnap este Bokody jutalomjátékául „A két tacsó” (Les deux gosses) került színpadra, a mely utolsó előadás méltó bekoronázása volt a két heti műsornak.

Hétfőn „Váljunk el”-t adták nem ugyan a színpad festett világában, hanem valósággal elváltak tőlünk. Reméljük, hogy nem volt végleges az elválás, hanem nemsokára kölcsönös örömeinkre viszontlátjuk egymást.

Végül van a kedélyes estéknek s szinte aggódva kérdehetjük, vajjon hol találkozhatunk ismét egymással, a kik úgyszólván megszoktuk, megszerettük egymást a kétheti színi előadások alatt. Kívánjuk, hogy ugyanily kedélyes és élvezetes órákat tölthessünk majd a jég hideg, síma tükörén. Azért csak köszönjön be a rideg tél apó zuzmarás fehér szakállával, nem esünk kétségbe. Nem!

— f. —

En magamra erőszakolt, bideg nyugalommal akartam részvét nyilatkozatát fogadni, de mikor remegő kezét kezemben éreztem, mikor szeméből egy csillogó könny pergett arczára, mindent, mindent megbocsátottam neki, csak azt éreztem, hogy szeretem még most is, kimondhatatlanul szeretem.

— Ön férfi, nyugodjék bele a sorsba, mely kiméletlenül más szívét is megsebezte, mondá fájdalmas tekintetét reám függesztve.

Nem értettem mit akar avval mondani.

Önmagára érzelt, vagy általánosságban értette?

— Hát Emil hol van? kérdém kíváncsian.

— Emil, — oly megvetéssel mondta ki unokáját, ja nevét, hogy megütöközttem rajta, — Emil elutazott. Ezt sem értettem, hiszen azt tudtam, hogy ők igazi testvéri szeretetben növekedtek fel egymás mellett, honnan hát az a gúnyos megvető hang? . . .

Oh, mint vágyódtam Annával egyedül négy szem közt beszélni! Tudtam, hogy itt a dolog nines rendjén, hátha lehetne rajta segíteni, hátha én is érdekelve vagyok?!

Atyámat eltemettük. Szerettem volna mindjárt távozni hazulról, de anyámnak szüksége volt reám, fájdalmában nem hagyhattam magára. Maradtam.

A mi után vágyódtam, beteljesült. Egyedül találkoztam Annával.

— Miért tűzött velem oly kegyetlen, gúnyos játékot? mondám neki nem szemrehányólag, hanem szelid lemondással.

— Ha mindent tudna, nem mondaná nekem azt, szólt zokogástól fuldokló bagon.

— Tán nem kegyed a hibás?

— **Első keresztény-zsidó házasságkötés.** Pleyer Károly róm. kath. vallású cs. és kir. őrmester f. hó 4-én tartja menyegzőjét Benedek Paula izraelita vallású menyasszonyával. Városunkban ez az első eset.

— **Az egyenes adók** összeírására kiküldött bizottság f. év november 30-án kezdette meg működését a belvárosban.

— **Ügyilkos katona.** Gagy Ferencz házi-ezredünk 3-ik századbeli katonája a mult csütörtökön az őrfelvezetésre volt kirendelve a puskaporoshoz. Az őrfelváltást a szerencsétlen elmulasztotta, mert elaludt s így tudta, hogy igen szigorú büntetés fogna reá várni, azért előle a halálban keresett menedéket, s pénteken szolgálati egyveréből két éles tülsényt röpített fejébe, mi menten halálát okozta.

— **Nagy megtiszteltetés** érte a kőbányai polgári serfőző részvénytársaságot, melynek az ezred éves országos kiállítás jurytanácsa a legmagasabb kitüntetés, melyet egyáltalán adhatott, a **diszoklevelet** adományozta és pedig nagyban való gyártás-, haladás- és kitűnő minőségért. Ezen kiváló kitüntetés annál nagyobb értékkel bír, mivel az összes kiállítók közt egészen csak száz diszoklevél lett kiosztva s az országban a kőbányai polgári serfőző részvénytársaság volt az egyetlen serfőző, mely diszoklevelet nyert. Ebből az illetékes tényezők legmagasabb elismerése nyilvánul, mely az elért kiváló eredményekért méltán illeti ezen vállalatot, a mely tőszegi Freund Vilmos vezérigazgató kitűnő vezetése alatt a söripar terén ily rendkívüli haladást tanusított.

— **A rendezett tanácsú városok tisztviselői nem részesülnek a vasutakon rendszeresített utazási kedvezményben.** A városi tanács azon felterjesztéssel fordult a kereskedelmi m. k. miniszterhez, hogy a m. kir. államvasutakon rendszeresített utazási kedvezmény úgy, a miként a megyei tisztviselőkre az ki van terjesztve, — a rendezett tanácsú városok tisztviselőire is kiterjesztessék; ezen felterjesztést folytán a kereskedelmi m. kir. miniszter a városi tanácshoz intézett leiratában — habár szívesen elismeri, hogy a rendezett tanácsú városok tisztviselőinek működési köre és helyzete elegendő támpontot nyújt a megyei tisztviselőkhöz hasonló igény támasztására, a minisztertanács határozatából kifolyólag pénzügyi érdekül fogva a kért kedvezményben a városi tanács tisztviselőit nem részesítheti.

— **Érdekes sajtóügyi tárgyalás lesz Kolozsvárt** a jövő hó közepének egyik napján és fölötté érdekességét onnan jelezzük, hogy a kolozsvári királyi törvényszék kitűnő elnöke engedve a közönségnek ezen alább jelezendő sajtóügyi tárgyalásra a nem nagyon tágas törvényszéki tárg. terem helyett a Redout nagy, néhány száz ember befogadására elegendes teremt szemelte ki. A sajtóper Szentmariay a marosvásárhelyi tsvszék elnöke indította a marosvásárhelyi „Közérdek” című jogi és társadalmi lap szerkesztője ellen rágalmazás és becsületsértésért. E sajtóper — mint kolozsvári levelezőnk írja — azért felelte érdekes, mivel a „Közérdek” inkriminált cikkeiben panaszló Szentmariay Dezső kir. tsvszéki elnök urnak mind oly eljárásait regisztrálta, melyek a megejtett sajtóvizsgálat eredménye szerint mind valódiak és ténykedéseinek nyugosznak és az a különös, hogy ha Szentmariay valótlannak tartotta az inkriminált cikkeket sérelmeiül fölhozott közleményeket, akkor vélt sérelmeiért miért nem keresett az illetékes fegyelmi bíróságánál elégtételt. Ez utnak mellőzése tette az

— Az égre nem. Én mindig önt szerettem, s bár most már nem volna szabad, érzem, még most is szeretem, igen, igen jobban mint valaha, de Emil eladott.

— Eladta?! kérdém csodálkozástól vontatott bagon, hogyan lehetséges az?

— Ő önnel az én nevemben levelezett. Hogy mit irt, azt nem tudom, csak az ön leveleiben adott válaszokból sejtem. E levelek csak menyasszonyi koromban jutottak véletlenül kezeimhez. Azóta magamnál őrzöm őket, hisz azokból tudom, hogy a gyermekszerelem, mely kicsiny korunkban oly sok boldog percet szerzett nekünk, nem vészett ki szívből, de ellenkezőleg csak nőtt. Óh ha csak előbb tudtam volna! — s egy mély szívből fakadó sóhaj hagyta el remegő ajkait, majd folytatá: De ez még nem minden. Az ön levelei között mostani völegényem Emilhez intézett levelét is megkaptam, melyben nagy összeget ígér neki, ha kezemet megszerzi számára. On életjeit nem adott magáról s Emil is folyton azt hajtogatta, hogy bizonyára már nem szeret. Bármint tiltakozott is szívem ez ellen, kénytelen voltam elhinni. Akkor lépett fel völegényem, mint kérő. Rokonaim kegyelemkenyerét nem akartam továbbra is enni, arája lettem. De mióta tudom az előzményeket, úgy éget az a gyűrü ujjamat.

— Hát ha szeret, mondám remegő hangon, küldje vissza. Kérem küldje vissza.

— Hogy szeretem-e? s önkéntelenül egymás keblére borultunk.

E perczben nyílt az ajtó, s belépett Anna völegénye.

Folytatása következik)

Striegl F. József.

erdélyi jogászörök előtt érdekessé a sajtóügyi eljárást. Kolozsvári levelezőnk még a redoute nagy termét és kicsinynek tartja az arra készülő erdélyi jogászok befogadására.

— **Bérkocsi mizéria.** Hogy akadna széles e világon még egy város, hol olyan ronda és az undorodásig piszkos bérkocsikat megtűnének, mint nálunk, azt határozottan kétségbevonjuk. A rendőrségnek állana kötelességében e téren intézkedni s az olyanoktól, kik tiszta és tisztességes kocsival nem rendelkeznek, az engedélyt megvonni, mert bérkocsijaink valóságos szégyen és szennyfoltjai városunknak. Nemkülömben intézkedni kellene a tekintetben is, hogy a bérkocsik a vonatok érkezése idején ne rohanjanak egytől egyig a vasúti állomáshoz, honnan néhánynak okvetlenül ügyis üresen kell visszatérnie, a mint üresen ki is ment, — mert akárhányszor szüksége volna az embernek ép oly időben itt a városban kocsi, mikor mind ott künn várják a sült galambot, de meg épen magának a rendőrségnek is lehetne olyankor bérkocsira szüksége. Mit csinálna akkor? Gondolkodjék felette, s tegyen mielőbb üdvös intézkedést a bérkocsik tisztasága és rendje tekintetében.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** tudatja az érdeklődő közönséggel, hogy a „Szabadalmi leírás” e hivatalnak rendszeresen be lesz küldve s így a nagy közönségnek a hivatalos órákban hozzáférhetővé tesszik.

C S A R N O K.

Az áldozat.

Történetem nem a fantázai szüleménye, — az élet zavaros tömkelegéből szakítottam ki, melyben, miként a széttűzött tükör legkisebb darabjában is teljes képet látunk, ha beletekintünk. A számtalan közül egy szomorú példa arra, hogy a modern társadalom nem a szubjektív egyéniséget, a benső tartalmat keresi és nézi alakjaiban, hanem feltületes judicizmusait a minden tartalom nélküli, léha külsőre alapítja.

És mégis mily számtalanok azok, kik az ilyen alapon alkotott előítéleteknek felülnek, s csak akkor kezdenek józan eszüköz kapkodni, midőn már bukásukat éppen ezen ferde felfogás által teremtett helyzet elkerülhetlenül magával hozza.

De mit használ már akkor akár a társadalomnak, akár magának az áldozatnak, hogy a szerencsétlen ajkairól átok hull a társadalom fejére, s egy utolsó fegyverdurrandás elfojtja még azt a végső önbeismerést is, hogy egyedüli bűne az volt, mert nem tudott az áramlattal szembe-szállni, hanem engedte magát tovább sodortatni, mint a szellő által hullámok közé hullatott gyöngye falevél.

Híresek voltak a főváros szalon életében a Darocay miniszteri tanácsosné estélyei, mert valóságos találkozó helyei voltak azok az előkelő és arisztokrata körök illusztris képviselőinek. A ház mindenki által imádott urnőjének különösen két körülmény képezte büszkeséget ebből kifolyólag, először, hogy estélyeinek rendes vendége volt egy miniszter, másodsor, hogy ugyancsak rendes vendégei közé számíthatta Maróthy huszárfőhadnagyot.

Az első csak férje érdekében tartotta szükségesnek, bár rendkívül szívesen vette, midőn a kopaszodó kegyelmes úr a méltóságos asszonynak szépségeért és bájaíért épp úgy, mint háziasszonyi szeretetre-méltóságáért hangzatos bókokkal adózott. Hanem a második dologba már volt valami beleszólása szivecskéjének is, vagy ha nem is egészen, de legalább is ügyesen leplezett női hiúságának.

Maróthy főhadnagy ugyanis nem tartozott azok közé a tisztiek közé, kiknek hatását a hölgytársaságokban a csillogó egyenruhához fűzött előítéletek biztosítják, mert az ő szálas termete még tetszetősebben domborította ki az egyenruha előnyeit, egyéni tulajdonságainak distinctvátsága pedig mindenkor megtálatta az igazi hangot, melynek zöngéjétől nem maradhattak érintetlenül a női szívek húrjai. Hölgytársaságban soha sem epültek el ajkairól a sokaktól halálani szokott betanult, rideg szölamok, hanem mindenkor alapos előképzettséggel kiművelt agyával gondolkozott, s hangjának szokatlan melegsége nemes szíve őszinteségében birta hőforrását.

Csodálható-e ezek után, ha a tanácsosné estélyeim megjelent hölgyek érdeklődésének középpontja Maróthy főhadnagy volt?

Észre is vette ezt idejekorán a szépsége tudatában kissé elfogult tanácsosné, s erős elhatározással érlelődött benne az a föltevés, hogy a főhadnagyot, a hölgy társaság kegyelt ideálját, kiragadjja annak bűvköréből.

Az ősszel megkezdődött, s folyt erősen, s nem is kellett sokáig várakozni a kivált eredményre. A fő-

badnagya ugyanis nem maradtak hatás nélkül azok a kinttűtetések, melyekkel a báz bájos urnője lépten nyomon tűntetileg elhalmozta, mert csakhamar neligáln kezdte a többi hölgyet, kikért ezelőtt talán rajongott, egyedül a ház bájos urnőjének, a most már hiúságátban túlboldog tanácsosnának szentelte.

Az estélyek társasága e körülmény fölött már teljesen napirendre is tért, s talán azt találta volna természetellenesnek, hanem úgy lett volna.

Egy véletlen körülmény azonban alaposan megzavarta a tanácsosné boldogságát. Férjének ugyanis egy távoli rokona, dúsgazdag bácskai földbirtokos, elhagyva falusi kuriáját, családjának állandó tartózkodás helyét a fővárosba tette még pedig, miként mondá, leánya kedvéért, kinek a fővárosi élet előkelő köréből óhajt méltó férjet keresni. A tizenhét éves Adél elragadó szépség volt, igazi megtestülése azoknak az angyali bájoknak, melyeket már poéták is oly sokszor ritmuskokba foglaltak a bácskai tündérekül.

Mi sem természetesebb tehát, minthogy a szép Adél ezentúl rendes látogatója lesz — már a rokonság lévén is — a tanácsosné fényes estélyeinek.

A társaságot csakhamar meghódította azzal a finom szelid modorával, mely magas intelligenciája mellett is oly kellemesen érezte az üde falusi levegőt, mely a szalónk légkörében hiába keresett, piros rózsákat ültetett igézően gömbölyded orcáscsikáira.

E poétikus jelenség teljesen megzavarta a főhadnagy gondolat menetét, vagy helyesebben szólva, azt a természetes mederbe terelte. Kezdte belátni, hogy annak a flirtelelésnek, melyet a tanácsosné vele, talán nem is annyira saját gyönyörűségére, igaz vonzalomból — hanem mások bosszantására játszik, minden cél nélkül való. Míg ellenben nem volt előtte sem titkolt dolog, hogy Adélnak dúsgazdag szülei csak méltó férjet óhajtanak leányuknak, mert az anyagiak másodrangú kérdést képeztek. És minél többet, minél behatódobban foglalkozott e témával, annál jobban, szívőbe annál égetőbben érezte, hogy benső vonzalmát a csodaszép lány előtt úgy se tudná soká leplezni.

A következő estélyen megtörtént a nevezetes esemény; a főhadnagy teljesen szakított a tanácsosnéval, s szellemi képességeinek igazán ostromállapotban helyezésével iparkodott a szép leányt meghódítani. Ez sikerült is, s már az első alkalom mutatta a kísérlet látható eredményeit. Adél és a főhadnagy nagyon boldogok voltak, de nem úgy a tanácsosné, ki sértett hiúságának mardosó érzetében még a legvégsőre is elhatározta magát, arra, hogy a főhadnagyon bosszút áll, s mindent elkövet, hogy a boldog szerelmések egymáséi ne lehessenek.

A dolog sokkal gyorsabban fejlődött, semmint azt a tanácsosné is gondolta volna, míg nem egy reggeli posta rózsaszínű levélkét hozott, tudatva vele és a világgal, hogy Adél és a főhadnagy boldog jegyesek. Idő nem volt sok arra, hogy válogatni lehessen az eszközök és módok között, — pokoli tervének keresztültvitelére a legrövidebbet, a legvakmerőbbet választotta. Leült piciny bársonyasztalkájához, s levelet írt a főhadnagynak, melyben utolsó találatát kér, hogy szerencsekívánatait személyesen és *négyszemközt* adhassa át.

A boldogságában elvakult és gyanútlan főhadnagy még örömmel vette e sorokat, mert ő is akart még utoljára beszélni a tanácsosnéval, s a szakítás utolsó felvonásán ő is éppen a kívánt módon — *négyszemközt* óhajtott keresztül esni. Nyomban megírta tehát a választ, pontosan megjelölve abban a találkozás helyét és idejét.

Meg is jelentek mindketten pontosan a kitűzött helyen, s a társalgás megnyitását a tanácsosné érzékeny hurokat kezdett pengetni. A főhadnagy azonban nem reagált ezekre, hanem ridegen kijelentette, hogy megunt a léha czéltalan életet, s tisztességes családi életet akar élni, aztán kérte a tanácsosnét, hogy viszonyukat, melyet feledni óhajtt, jövődő családi boldogsága érdekében még csak ne is említse többé.

E férfias szavak elhangzása után a tanácsosné játszadozni kezdett a főhadnagy kardjával, aranyoítójával és tettetett gyermekes pajzánsággal mondá: Mit szólna hozzá főhadnagy úr, ha most a fölötti bánatomban, hogy önt örökre elvesztem, kibuznám kardját, s hűtelen szívőbe mártanám?

A főhadnagy mosolyra derülve még biztatólag mondá: Hát próbálja meg! Sőt miután a tanácsosné nem igen tudta a kardot kihuzni, segített is neki.

A kibozott karddal azonban nem azt tette a tanácsosné, amit az imént mondott, hanem egy merész ugrással faképnél hagyta a főhadnagyot, ki a pillanat váratlanul bálása alatt csak bámult a semmiségbe, mintha gyökeret vert volna lába. A tanácsosné előtt pedig hirtelen megállott a leshelyből odarobogott fogat, melynek ajtaját a férj nyitotta ki s diadalmamorrall vette át a kardot nejtől, kit úgy fogadott, mint a ki erős lélekkel állotta ki a hitvesi hűség tűzpróbáját a férj által tudni vélt merénylet ellenében.

A fogat a kaszánya előtt állott meg, s ott az ügyeletes tisztnek átadva a kardot, azt a súlyos vádat emelték a főhadnagy ellen, hogy a védtelen nő ellenében az elesébitás erőszakos eszközéül még kardját sem átalotta használni, melyet azonban a bátor nő kicsavart kezéből.

E súlyos vád következményei nem is kívánnak magyarázatot; a rettegett párbajhős, ki délcze megjelenséével is disze volt ezredének; megfosztatott tisztirangjától, mert gyáván, védtelen nővel szemben merészelt kardjához nyúlni.

Még fel sem öltötte polgári ruháját, midőn már leendő apasáról levelet kapott, melyben egyszerűen tudomására adja azt, hogy még házának tájára se jön tovább, mert mint nem minden maliczia nélkül hozzátette, ő a leányát buszár főhadnagynak adta, „most pedig ön semmi.”

— Tehát semmi vagyok, — szólt fuldokló hangon a szerencsétlen főhadnagy, hideg verejtéket izzadó homlokát szorongatva, — de megmutatom, hogy nem sokáig leszek semmi, mert dolgozni akarok, s dolgozni fogok.

Elment tehát ahoz a miniszterhez, ki a tanácsosné estélyein oly kinttűtető nyájassággal szokta fogadni, s kérte, hogy helyezze el bármily kisebb hivatalba is, mert előmenetelét vas szorgalmával óhajttja kiérdemelni. A miniszter hidegen fogadta, s az egykori meleg készorítások helyett még csak le sem ültette, hanem fejét kétkedően rázva, csak azt hajtogatta: hova tegyem? hiszen önnek a polgári pályára nincs kvalifikációja, majd mintegy szánólag tette hozzá: ilyenkor látja az ember, hogy egy katonatiszt, ha leoldja kardját, a polgári életben: semmi.

A miniszter mégis adott neki állást, leküldvén díjnoknak az irodában. Szívesen fogadta a főhadnagy ezt is, mert minden áron dolgozni akart, hogy megmutassa, miszerint ő a polgári életben is több tud lenni, mint semmi. Jelentkezett az iroda vezetőjénél, ki nem volt más, mint egy volt őrmestere, ki nem keze tudta tovább elviselni a nehéz megpróbáltatást: hanem el sem foglalva kapott állását, lakására indult.

Utközben találkozott volt tisztársaival feléjük tartott tehát, hogy utolsó vigasztalást kapjon egykor bajtársaitól, kik csak nem régen büszkéségüknek te kinttették.

Mily nagy lön azonban megilletődése, midőn látta, hogy azok megsejtve közeledését, kacagva fordították neki hátukat, útjuknak is más irányt adva.

Görcsösen sémajtott fel, s rohant lakásába, hol tisztí revolverének durranása fojtotta el végső szavait: — Ha már mindenkinek semmi vagyok, mit keresek az élők között?!

Török-Becsey-István.

Szerkesztői üzenetek.

Rakótának. Munkájában csak úgy szípkorkáznak a szellemes ötletek, de hangja kissé igen frivol, azért nem is közölhetjük lapunkban.

Hegyaljainak. 1.) Fényképészünk kettő van: Bach Károly és Csejdy Lajos. Elvünk tiltja akár az egyiket, akár a másikat ajánlani, de jobb, ha mindketőnöl megpróbáljuk, akkor nem tehet magának szemrehányást, hogy hátha a másiknál jobban sikerült volna. — 2.) Mindenesetre nagyon szívesen fogjuk venni és közölni tudósításait, sőt közölni is leszünk érte.

Bubának. Ileni semmi esetre sem illik, hogy kegyed előbb adjon a fiatal embernek arcképet. Vannak azonban néha oly körülmények, hogy az illető rovására elkövetett vétségek csak a becsánandó bűn számába mennek. Különböleg tegyen úgy a hogy szívesugallja, az nálunknál bizonyára jobb tanácsa dója lesz.

Nyiltér*)

Báli selyemszöveteket 35 krtól

14 frt 65 krig méterkint — valamint fekete, fehér, színes, **Henneberg selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt st.b. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámtentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld **Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek

*) Az e rovatban megjelenő közleményekért felelőseket nem vállal el a szerk.

Hirdetések.

Sz. 632—1896 bir. végr.

181 1 - 1

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 8219, 8582 9782, 19998/96 számú végzése által Alvinczi Bognár Kálmán végrehajtató javára ottani Bardóczy Samu és neje ellen 500 frt tőke, ennek 1896 év szeptember hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 438 fitra becsült különféle új férfi és gyermekeknek való ruhák, efélékhez való anyag, két varrógép és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 10132—1896 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Alvinczen a fennírt alperesek lakóházánál leendő eszközölésére **1896-ik év December hó 9-ik napjának dél-**

előtt 9 órája határidőül kinttűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttnek vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetésménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyfivárt, 1896-ik évi nov. hó 23-ik napján.

Hajós István kir. bírósági végrehajtó.

5963 - 896. banya.

162 2—3

Hirdetmény.

A gyulafehérvári e. f. kir. törvényszék mint bányabíróság közzé teszi, hogy Gendel Georg, Sumutin Josif, Botár Drica és Sumutin Nicolae kornai lakosok mint Dr. Nagy Károly abrudbányai lakos engedményesei végrehajtást vezetőknél, Képes Ferencz igazgató által képviselt „Szent Demeter Hanca sub Lilieci” végrehajtást szenvedő bányatársulat elleni ügyében 66 frt. 51 kr. és járulékaik iránt az árverést elrendelte.

Az árverési feltételek következők:

I.

Arverés tárgyát képezi a Képes Ferencz igazgató által képviselt „Szent Demeter Hanca sub Lilieci” bányatársulatnak a bányakönyv IV. kötet 127. lapján bejegyzett „Ferencz Vena.” „Szent Demeter gömbhatár s ezek társaiból álló bányabirtoka és egy csille.

II.

Az I. alatti ingatlanok Korna községében az előjárósági irodában leendő eladására két határnapi tüzetik ki és pedig az első 1897 évi Január hó 12-ik napjára a második pedig 1897 évi február hó 12-ik napjára mindig délelőtt 9 órára oly kijelentéssel, hogy az első árverési határnapon az ingatlanok csak a becsáron vagy azon felül, a második határnapon pedig a becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni.

III.

Az ingatlanok kikiáltási ára 540 frt vagyis a becsár.

IV.

Arverezni óhajtok — végrehajtató kivételével — kötelesek a becsár 10%-át vagy is 54 frt bánatpénzt készpénzben vagy ovadék képes értékpapirokban a kiküldött kezéhez az árverés alkalmával letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétbe történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű letéti elismervényt át szolgáltatni.

V.

Vásárló köteles a vételárt készpénzben három egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap, a másodikat az ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, — minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a gyulafehérvári mkir. adóbívatatához befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. — Végrehajtató csak a követelését meghaladó vételár többletet köteles a sorrendi végzés jogerőre jutásáig befizetni. VI.

Az ingatlan utáni adókat és más terheket az árverés napjától kezdve vásárló köteles hordozni, úgy az truházási illetéket is. VII.

Vevő az árverés jogerőre jutásával az ingatlan birtokába lép, — a tulajdonjogot azonban csak a vételár teljes lefizetésével nyeri meg, mely esetben annak bányakönyvi bekebelezése hivatalból fog eszközöltetni.

VIII.

A mennyiben vevő az árverési feltételek bármely pontjának a kijelölt időben eleget nem tenne a megvásárolt ingatlan a jelzálogos hitelezők bármelyikének vagy adósnak kérésére, a vevő veszélyére és költségére, egyetlen határnap kinttűzése mellett, újabb becsár nélkül, a becsáron alól is újból el fog árvereztetni, s a legtöbbet ígérőnek elfog adatni. — S a késedelmes vevő felelős le nd ugy peres feleknek, mint a jelzálogos hitelezőknek az általa ígért árért s minden kárért.

IX.

A mennyiben jelzálogos hitelezők beléegyezőnk ezeknek követelése a vételárba betudható s azokat vevő vételár erejéig a bíróság utalványozása szerint átvenni köteles. X.

Az árverés eszközölésére Dániel Lajos kir. törvényszéki bíró ur küldeték ki.

Felhivatnak mindazok kik habár külön értesítést nem is vettek, magokat a nyilvánkönyvbe bejegyzés által az eladandó ingatlanokra jelzálogi jogot nyerteknek vélik, hogy azt az eladásig annál bizonyosabban bejelentésük, mivel ellenesethen csak maguknak tulajdoníthatják, ha a vételár felosztása az ő hírók nélkül fog megtörténni s ha a miatt a mennyire a vételár kimerítenék ki fognak záratni.

Végül felhivatnak mindazon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen bíróság székhelyén vagy ennek közelében laknak, hogy jogaiknak a vételár felosztása alkalmávali megóvása végett ezen bíróság székhelyén megbízottat rendeljenek s az eladás előtt azoknak nevét és lakását bejelentésük, mivel ellenesethen azok révszére, kik ezen bejelentést elmulasztják, az ő veszélyekre és költségükre hivatalból fog képviselő néveztetni, kinek kezéhez a további kézbesítések eszközöltetni fognak.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint bányabíróságnak 1896. Julius hó 27-én tartott üléséből.

V e r e s s J e n ő h. elnök

M a k k a y jegyző.

Sz. 4003—1896. tkvi.

164 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Glück Mór alvinczi lakos végrehajtónak Czuckerberger Málikarnai lakos végrehajtást szenvedő ellen 226 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az alvinczi 1281 szíkvben A + 6 rend 5213 hrsz. 240 frt. 5214. 5215. 5216 hrsz. 200 frt. összesen 410 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1897 évi Január hó 25-én d. e. 9 órakor** Alvincz községházánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron álló is elfognak adatni.

Arverezni számdékokozok tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ban jelzett, árfolyammal számított, és az 1881 november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. tcz. 170 § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. íszék mint tkvi hatóságtól.

Gyulafehérvárott 1896 évi Augusztus hó 12-én.

A kivonat hitelességét igazolja.

Kiss János kiadó.

Életnagyságu arezkép krétarajzban.**Legszebb szobadisz.**

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és ujévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soh. el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

Kohn Dávid, Budapest, Károly-körút 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Hirdetmény.

Ő es. és apost. kir. Felsége f. é. október 4-én Budapesten kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben megegyedni méltóztatott, hogy a f. é. végével rendezendő

XIX-ik jótékonyczélu m. kir. állami sorsjáték

remélhető tiszta jövedelme akként osztassék fel, hogy 1. a vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére létesítendő alap, 2. a kézdívás árhegyi „Stephania” menedékház, 3. a budapesti első gyermekmenhely, 4. a kolozsvári „Mensa Akadémica” 5. a szünidei gyermektelep egyet, 6. a fehér kereszt. egyet, 7. a Cirknevia mellett létesítendő tengeri gyermekkórház és 8. az első budapesti szegény gyermekkertegylet egyenként egy tízed; míg 9. a budapesti „Erzsébet” kórház-egylet, 10. a győri nadorvárosi leányárwabáz és 12. a budapesti VII. kerületi népkonyha egyenként egy huszadrészében részesít tessék.

El sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játéktér szerinti **160.000 forintba** rugnak, és pedig:

1 főnyeremény 60000 frt	2 nyerem. egyenként 2000 frt
1 „ 15000 „	4 „ „ 1000 „
1 „ 10000 „	20 „ „ 500 „
1 nyeremény 5000 „	50 „ „ 100 „
1 „ 4000 „	200 „ „ 50 „
1 „ 3000 „	3000 „ „ 10 „

az összes nyeremények készpénzben fizettotnek ki.

A húzás visszavonhatatlanul **1896. évi december hó 28-án** Budapesten történik.Egy sorsjegy ára **2 frttal o. é. van megállapítva.**

Sorsjegyek kaphatók a lottóigazgatóságnál Budapesten (Pest, fővámház, félelemet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő valamennyi lottó, ső és adóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Merkur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyaruló közegnél

Budapesten, 1896. október 4-én.

M. kir. lottó-igazgatóság.

Osak **4 1/2 frért** szállítom a világhírű „**BOHEMIA**” huzóháromnikáimat hosszú billentyűvel és valógi **gyöngy** ház lapocskákkal. Ugyanis ez áll 2 dupla fuvó, 12 erős ránczos fuvó törhetetlen védő ércszegletekkel.

A hangok egyes plateneken vannak, ennél fogva egy egyszerű orgonához hasonló hangot idéz elő a harmonika

40 hangú 2 Reg. 15 1/2 × 33 cm. = 4 1/2 frt.
60 „ 3 „ 17 „ × 34 „ = 5 1/2 „
80 „ 4 „ 17 1/2 × 34 1/2 „ = 6 1/2 „

Megtanulása költségmentes. Portó és pakolás 60 kr.
Képes árjegyzék ingyen.

S. huster C. A. harmonikumkészítő Graslitz Csehország.

Utánvétel mellett küld — Visszacserélés elfogadtatik. Visszekötetés ismételdókkal kerestetik.

Richters Anker-Pain-Expeller Liniment. Capsici compos.

Dieses berühmte Hausmittel hat die Probe der Zeit bestanden, denn es wird seit mehr als 27 Jahren als zuverlässige schmerzstillende Einreibung bei Gicht, Rheumatismus, Gliederreissen und Erfaltungen angewendet und immer häufiger auch von den Ärzten zu Einreibungen verordnet. Der echte Anker-Pain-Expeller, vielfach auch Anker-Liniment genannt, ist kein Geheimmittel, sondern ein wahrhaft volkstümliches Hausmittel, das in keiner Familie fehlen sollte. Zum Preise von 40 fr., 70 fr. und 1 fl. vorrätig in fast allen Apotheken; Haupt-Depot bei **Josef v. Dörfl, Apotheker in Budapest.**

Beim Einkauf sei man sehr vorsichtig, denn es giebt mehrere minderwertige Nachahmungen. Wer sich vor Schaden schützen will, der weise jede Flasche ohne die Schutzmarke Anker und die Firma Richter als unecht zurück.

F. Ad. Richter & Cie., k. u. k. Hoflieferanten, Rudolfsstadt.

Agrár takarékpénztár részvénytársaság**MAROSVÁSÁRHELYT**

Befizetett alaptőke: egy millió korona.

a) Pénzbetéteket vesz át naptól-napig vagyis a betét napjától a kivét napjáig való kamatoztatás mellett és azokat rendszerint mindig felmondás nélkül fizeti vissza.

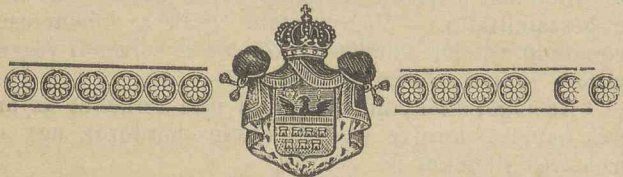
b) Váltókat leszámítol és viszleszámítol.

c) Jelzalog kölcsönöket nyujt földbirtokra.

Az összes kölcsönök igen mérsékelt kamat és kedvező visszafizetési feltételek mellett nyujtatnak

TEUTSCHERLE BOROK

KAPHATÓK:

ID. MISSELBACHER J. B.-nél
GYULAFEHÉRVÁROTT.**TEUTSCHISCHE WEINE**

BEI

J. B. MISSELBACHER SENR.**KARLSBURG.****A Gschwindt-féle Portoricorum a legjobb tea-rum.**

Kapható minden fűszer- és csemege-kereskedésben

1/1, 1/2 és 1/4 literes palaczkokban.

Kérjük az eredeti kiállításra tekintettel lenni, minthogy több oldalról utánoztatik.

Minden palaczk címkéje és ónkupakja ezégtinkkel van ellátva.

Nyomatott Papp Gy. Gyulafehérvárt.